

نقش تربیتی مادران در زمینه‌سازی ظهور از نظر مقام معظم

رهبری (مدظله‌العالی)

سلمه دهبازی^۱

چکیده

مادران مهدوی، نسل زمینه ساز ظهور را در جامعه تربیت می کنند. در دهه‌های اخیر، توجه به نقش خانواده و به‌ویژه مادران در تربیت دینی و فرهنگی نسل جوان به‌عنوان یکی از محورهای ارتقای آمادگی جامعه برای ظهور منجی موعود مورد تأکید مقام معظم رهبری قرار گرفته است. با وجود اهمیت موضوع، کمبود کارهای پژوهشی منسجم و متمرکز بر دیدگاه‌های مقام معظم رهبری در حوزه نقش مادران در تربیت آماده‌ساز ظهور احساس می‌شود. ضرورت این تحقیق از آن روست که شناخت دقیق آموزه‌های رهبری در این حوزه می‌تواند راهگشای برنامه‌ریزی‌های تربیتی خانواده‌ها باشد و نقش‌آفرینی مؤثر مادران در ارتقای باورهای مهدوی و تقویت آمادگی نسل آینده را بهبود بخشد. اهداف اصلی این پژوهش شامل: استخراج رهنمودهای تربیتی مادران در بیانات رهبر انقلاب، تحلیل محتوا و شناسایی مؤلفه‌های کلیدی تربیتی، و ارائه پیشنهادها برای تحقق این اهداف است. این پژوهش توصیفی و کتابخانه‌ای با هدف تبیین جایگاه و وظایف تربیتی مادران در زمینه‌سازی ظهور، بر اساس سخنان و رهنمودهای رهبر فرزانه انقلاب، انجام شده است. از نتایج این تحقیق در طراحی دوره‌های آموزشی و بسته‌های برنامه‌ریزی خانواده بهره برد. یافته‌های تحقیق اینکه مقام معظم رهبری تأکید ویژه‌ای بر تقویت ایمان و اخلاق اسلامی، پرورش روحیه انتظار و امید، و ایجاد فضای معنوی در خانواده توسط مادران دارند. همچنین، ابعاد عملیاتی نظیر آموزش قصص و دعاها، مهدوی، تبیین ادبیات انتظار و برقراری مناسک خانوادگی مورد تأکید قرار گرفته است.

واژگان کلیدی: زمینه سازی ظهور، تربیت مادران، رهنمودهای رهبری

مقدمه

در عصر حاضر که جوامع بیش از پیش با چالش‌های فرهنگی و تربیتی مواجه‌اند، نقش محوری مادران در پرورش نسل منتظر و مؤمن به ظهور منجی، از جایگاه بسزایی برخوردار شده است. این پژوهش با هدف بررسی «نقش تربیتی مادران در زمینه‌سازی ظهور از دیدگاه مقام معظم رهبری (مدظله‌العالی)» تدوین شده است. آموزش و انتقال مفاهیم مهدوی توسط مادر، در شکل‌گیری بینش آخرالزمانی و تقویت روح انتظار در فرزندان نقش کلیدی دارد. رفتار عاطفی، دینی و تربیتی مادر می‌تواند بنیان خانواده را به سمت تحقق جامعه منتظر سوق دهد.

با وجود تأکیدات مکرر رهبر معظم انقلاب بر اهمیت خانواده و نقش زنان در پیشبرد تمدن اسلامی، همچنان جای تحقیقاتی جامع، هدفمند و کاربردی درباره پیوند میان مادرانگی و تربیت مهدوی در فضای پژوهشی خالی است. اهمیت این تحقیق در آن است که می‌تواند با برجسته‌سازی نقش مادران به‌عنوان مربیان نسل آینده، افق‌های تازه‌ای را در گفتمان مهدویت و فرهنگ انتظار بگشاید.

ضرورت تحقیق نیز با توجه به شرایط فرهنگی جامعه اسلامی و نیاز روزافزون به بازتعریف نقش زن مسلمان در ساخت تمدن نوین اسلامی بیش از پیش احساس می‌شود. از اهداف تحقیق می‌توان به واکاوی بیانات مقام معظم رهبری پیرامون وظایف زنان در جامعه منتظر و استخراج راهبردهای تربیتی مؤثر برای مادران اشاره کرد. فواید این پژوهش در طراحی برنامه‌های فرهنگی برای خانواده‌ها، به‌ویژه در آموزش و پرورش، مشهود خواهد بود. روش تحقیق توصیفی-اسنادی و مبتنی بر منابع کتابخانه‌ای است. در بررسی پیشینه، با جست‌وجو در منابع معتبر همچون نورمگز، ایرانداک و پایگاه‌های علمی داخلی و خارجی، مورد مستقلى با تمرکز بر نقش تربیتی مادران در زمینه‌سازی ظهور از منظر رهبر انقلاب یافت نشد. بنابراین، نوآوری تحقیق در پرداختن اختصاصی به این پیوند راهبردی میان تربیت خانوادگی و انتظار مهدوی است که می‌تواند گامی جدید در ادبیات مهدویت و تربیت اسلامی باشد.

الف: مفهوم شناسی

۱- ظهور

تعریف لغوی ظهور در العین آمده است که «الظُّهُورُ الشَّيْءُ» یعنی «انکشافه و إبرازهُ»، به گونه‌ای که آنچه پیش‌تر نهفته بود آشکار گردد.^۱ ابن منظور در لسان‌العرب می‌نویسد: «الظُّهُورُ بَدْوُ الْخَفِيِّ وَإِبْرَازُهُ»؛ یعنی پدیدار شدن آنچه که ناپیدا و مخفی بوده است.^۲ در مقایس‌اللغة تعریف شده: «الظهور: هو البروز والانكشاف»، اشاره به بروز و نمایان شدن دارد.^۳

تعریف اصطلاحی ظهور شیخ صدوق در کمال‌الدین و تمام‌النعمه آورده است: «ما يحصل فرج بنحو ظهور الإمام لإقامة الحق»، یعنی آشکار شدن حجت الهی برای برپایی حکومت عدل. شیخ طوسی در الغیبه می‌نویسد: «خروج الإمام من غيبته الكبرى لإقامة العدل وإزالة الظلم عن العالم». بدین معنا که حضرت مهدی (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف) پس از غیبت بلندمدت، ظاهر شده عدالت را در جهان حاکم می‌سازد.^۴ حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (مدظله‌العالی) در بیانات خود می‌گویند: «دوران ظهور حضرت مهدی (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف) دوران جامع‌هی توحیدی و استقرار عدل به معنای کامل و جامع این کلمه است.»^۵

۲- تربیت دینی

تعریف لغوی تربیت در لغت از ریشه «ر ب ب» به معنای «پرورش» و «رشد» است. واژه «دینی» نیز به معنای «مربوط به دین» است. در مجموع، تربیت دینی به معنای پرورش و آموزش‌هایی است که بر اساس اصول دینی و مذهبی شکل می‌گیرد. این واژه به معنای آموزش

۱. الفراهیدی، العین، ج ۱، ص ۳۸۹.

۲. ابن منظور، لسان‌العرب، ج ۹، ص ۵۲۷.

۳. ابن مکرم، مقایس‌اللغة، ج ۴، ص ۴۷۱.

۴. الصدوق، کمال‌الدین و تمام‌النعمه، ج ۱، ص ۴۰۹؛ الطوسی، الغیبه، ج ۱، ص ۷۹.

۵. امام خامنه‌ای، بیانات در دیدار اساتید تخصصی مهدویت، ۱۳۹۰/۰۴/۱۸.

و پرورش اخلاقی و دینی است که فرد را به سمت رفتارهای متناسب با احکام دینی سوق می‌دهد.^۱

تعریف اصطلاحی: تربیت اسلامی از دیدگاه مقام معظم رهبری بر توازن و تعالی درونی و بیرونی تأکید دارد. ظاهر انسان باید متناسب با ارزش‌های دینی حفظ شود، اما اهمیت بیشتری به باطن داده می‌شود تا از ظاهر برتر باشد. این نگرش بر رشد اخلاقی و معنوی در کنار رفتار ظاهری صحیح تأکید دارد. مقام معظم رهبری درباره تربیت اسلامی می‌فرمایند: «تربیت اسلامی یعنی ظاهر خود را حفظ کنی، اما باطن باید از ظاهر بهتر باشد».^۲ تربیت دینی به فرآیند آموزش و پرورش فرد در راستای اصول و ارزش‌های دینی و اخلاقی گفته می‌شود. هدف این نوع تربیت، رشد روحی و معنوی فرد و توانمندسازی او برای زندگی مطابق با آموزه‌های دینی است. امام خامنه‌ای در سخنان خود تصریح می‌کنند که «تربیت دینی نه تنها به اصلاح فرد می‌پردازد، بلکه به اصلاح جامعه نیز منجر می‌شود». مقام معظم رهبری در بیانات خود درباره تربیت دینی فرموده‌اند: «حدّاقلّ نیمی از کار آموزش و پرورش، پرورش و تربیت است».^۳ این بیان تأکیدی است بر اهمیت بخش پرورش در کنار آموزش. رهبر معظم انقلاب بر این باورند که نظام آموزشی نباید صرفاً به انتقال علوم و دانش بسنده کند، بلکه باید به رشد اخلاقی، معنوی و تربیتی دانش‌آموزان نیز توجه ویژه داشته باشد. این نوع تربیت، انسان‌هایی مسئول، آگاه و متعهد به ارزش‌های دینی و اجتماعی پرورش می‌دهد.

۳- تربیت مهدوی

منظور از تربیت مهدوی، تربیت نسلی است که آماده و مهیا باشد. به بیان دیگر، تربیت یک نسل مهدی باور و مهدوی‌ی‌آور؛ یعنی نسلی که از نظر علمی، عملی و جسمی رشد و آمادگی

۱. الفراهیدی، العین، ج ۳، ص ۵۴۱؛ ابن فارس، مقاییس اللغة، ج ۵، ص ۱۴۷؛ زبیدی تاج العروس، ج ۱۰، ص ۴۱۹۸.

۲ - امام خامنه‌ای، بیانات در خطبه‌های نماز عید فطر، ۱۳۷۲/۱۲/۲۲، <https://khl.ink/f/2706>.

۳ - همان، بیانات در دیدار جمعی از مسئولان وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۸۱/۰۴/۲۶، <https://khl.ink/f/3130>

لازم برای ظهور حضرت حجت (عجل الله تعالی فرجه الشریف) را داشته باشد؛ نسلی که احترام و عشق به امام زمان در وجودش نهادینه و تبدیل به باور شده باشد. اگر ما موفق به تربیت چنین نسلی شویم، می‌گوییم تربیت یک نسل مهدوی.^۱

ب: خودسازی و تهذیب نفس

زیربنای تربیت نسل مهدوی از مهم‌ترین وظایف و نقش‌های تربیتی مادران در نهادینه سازی آموزه‌های دینی و تربیت نسل مهدوی، می‌توان به خودسازی و تهذیب نفس اشاره کرد. از نقش‌های تربیتی مادران برای نهادینه سازی آموزه‌ها و تربیت نسل مهدوی خودسازی یا تهذیب نفس است.

خودسازی، در لغت به معنای آراستن خویش به زیور اخلاق نیکو و تلاش برای پالایش نفس است. در قرآن کریم، اهمیت خودسازی با سوگندهای متعدد در سوره شمس برجسته شده است: «و نفس و آنچه آن را به کمال رساند»^۲ پس از هشت سوگند جهت اهمیت مطلب می‌فرماید:

(۱) «به حقیقت که رستگار شد آن کس که خود را از هر ناروا و پلیدی پیراست و زیانکار گردید آنکه به زشتی و ناروا آلوده گشت».^۳

خودسازی در اصطلاح: اتخاذ روش برنامه ریزی شده، دقیق و برگرفته از آموزه های توحیدی اسلام، برای مهاجرت از طبیعت و تعدیل هویت بشری، در جهت احیا و پرورش هویت انسانی و الهی انسان در عُرف و حیات عقلانی و عرفانی و در راستای تحقق جامعیت مظهری انسان نسبت به خدای تعالی و تقرب به اوست بنابر تعریف ارائه شده، خودسازی تنها منحصر به ترک گناه و انجام تکالیف شرعی یا تهذیب نفس از اسارت ها عادت ها و کسب آزادی یا مبارزه با رذایل اخلاقی و کسب فضایل یا انجام عبادت نیست و شامل برنامه جامع برای تحقق تمامی این عرصه‌ها، رفع نقایص گوناگون و تکمیل نفس آدمی می شود.

مهم ترین اموری که در خودسازی و پی ریزی ساختمان وجودی انسان مؤمن و سالم دخالت دارند عبارتند از آگاهی و شناخت، ایمان به خدا، دین و رستاخیز، تقویت ارتباط معنوی

۱. امام خامنه ای، خانواده باید نسل مهدوی تربیت کند، ۱۴۰۰/۱۲/۲۳، <https://khl.ink/f/49837>

۲. شمس: ۷-۸

۳. حسینی دشتی، معارف و معارف، ج ۳، ص ۱۸۸.

می‌کنند که قصه‌های خوب، سازنده شخصیت کودک هستند و می‌توانند ایمان را در دل کودکان نهادینه کنند. به‌ویژه، روایت داستان‌های مرتبط با مهدویت، مانند ویژگی‌های یاران حضرت مهدی (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف)، شوق ظهور و سنت‌های الهی در نجات بشر، می‌تواند زمینه‌ساز رشد اندیشه منتظرانه در کودکان شود.

در این راستا، مادرانی که از طریق روایت‌گری درباره این موضوعات با زبان ساده و کودکانه با فرزندان خود صحبت می‌کنند، نقش مهمی در تربیت نسل منتظر ایفا می‌کنند. این روش نه تنها مفاهیم دینی را به کودکان منتقل می‌کند، بلکه باعث ایجاد ارتباط عاطفی و معنوی عمیق‌تری بین کودک و مفاهیم مهدوی می‌شود. علاوه بر این، استفاده از دعاها و زیارت‌نامه‌ها، مانند دعای «اللهم عجل لولیک الفرج»، در قالب قصه و داستان، می‌تواند به تقویت روحیه انتظار در کودکان کمک کند. مادران با برگزاری محافل خانوادگی کوتاه برای خواندن این دعاها و زیارت‌نامه‌ها، فضایی معنوی در خانه ایجاد می‌کنند که تأثیر بسزایی در تربیت مهدوی فرزندان دارد.

قصه‌گویی و روایت‌های دینی، به‌ویژه در حوزه مهدویت، ابزارهای مؤثری برای تربیت نسل منتظر هستند. مادران با بهره‌گیری از این روش‌ها، می‌توانند مفاهیم عمیق دینی را به‌صورت ملموس و قابل فهم به فرزندان خود منتقل کرده و زمینه‌ساز ظهور حضرت مهدی (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف) شوند.^۱

^۱ مقاله مطهره، محمدی. «نقش مادران در تربیت نسل منتظر از منظر مقام معظم رهبری». برکه زنان،

نتیجه‌گیری

یافته‌های حاصل از تحلیل عمیق و دقیق این بیانات، نشان می‌دهد که نقش مادران در تربیت نسل زمینه ساز ظهور، فراتر از یک انتقال صرف آموزه‌های مهدوی بوده و به مثابه یک فرآیند پیچیده، چندوجهی و پویا است که در بستر عاطفی، معنوی و رفتاری خانواده شکل می‌گیرد. این فرآیند، نه تنها به تربیت نسل‌های آگاه و منتظر، بلکه به شکل‌گیری شخصیت‌های متعهد، مسئولیت‌پذیر و آماده برای ایفای نقش در تحقق جامعه مهدوی منجر می‌شود.

پژوهش حاضر نشان داد که مادران، به عنوان اولین و مهم‌ترین الگوی تربیتی در زندگی کودکان، نقش بی‌بدیلی در شکل‌گیری باورها، ارزش‌ها و رفتارهای مهدوی دارند. این نقش، از طریق ایجاد یک فضای عاطفی سالم و معنوی در خانواده، امکان‌پذیر می‌شود. مادران خودساخته و مراقب تهذیب نفس، عمیقاً با امام زمان (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف) ارتباط داشته و به آموزه‌های دینی عمل می‌کنند، می‌توانند با الگو بودن برای فرزندان خود، آن‌ها را به سوی زندگی معنوی و انتظار فرج هدایت کنند.

یکی از مهم‌ترین دستاوردهای این پژوهش، ترسیم یک الگوی راهبردی برای مادران است که مبتنی بر چهار محور اصلی شکل گرفته است: شناخت عمیق امام زمان (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف) و انتقال آن به نسل جدید از طریق قصه‌گویی و گفت‌وگوی صمیمانه، ترویج فرهنگ دعا و نیایش در فضای خانواده، ایجاد فضاهای معنوی آرامش‌بخش در خانه، و عمل به آموزه‌های دینی به عنوان الگو برای فرزندان است.

این محورها، نه تنها به تقویت باورهای مهدوی در کودکان کمک می‌کنند، بلکه زمینه را برای رشد فضائل اخلاقی، مسئولیت‌پذیری اجتماعی و آمادگی برای ایفای نقش در تحقق جامعه مهدوی فراهم می‌آورند.

ایجاد پیوند عاطفی و معنوی با امام زمان (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف)، الگو بودن در عمل صالح، تربیت نیایش‌محور، و ترویج روحیه جمع‌گرایی، از جمله مؤلفه‌هایی هستند که می‌توانند به تقویت هویت منتظرانه در فرزندان کمک کنند. در واقع، مادران با پرورش نسلی که عمیقاً عاشق امام زمان (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف) هستند، به طور مستقیم در زمینه‌سازی ظهور سهمیم خواهند بود. این عشق و ارادت، نه تنها به عنوان یک انگیزه درونی برای عمل صالح عمل می‌کند،

بلکه باعث می‌شود که فرزندان در مسیر تحقق اهداف و آرمان‌های امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) گام بردارند.

مفهوم زمینه سازی در بیانات مقام معظم رهبری، صرفاً به معنای انتظار منفعلانه نیست، بلکه به معنای تلاش آگاهانه و مستمر در راستای ایجاد شرایط مناسب برای ظهور است. این شرایط، شامل آمادگی قلبی و معنوی، تقویت ارزش‌های اخلاقی، مبارزه با ظلم و فساد، و ایجاد یک جامعه عادلانه و مهدوی است. مادران، با تربیت فرزندانی که این ویژگی‌ها را داشته باشند، می‌توانند به طور فعال در این زمینه سازی سهیم شوند.

پیشنهادهای کاربردی: با توجه به یافته‌های این پژوهش، پیشنهادهای به شرح ذیل ارائه می‌گردد.

۱. توسعه کارگاه‌های آموزشی جامع برای مادران: برگزاری کارگاه‌های آموزشی تخصصی برای مادران، با محوریت دیدگاه‌های تربیتی مقام معظم رهبری در حوزه مهدویت، می‌تواند گام مؤثری در ارتقای سطح آگاهی و مهارت‌های تربیتی آنان باشد. این کارگاه‌ها باید به صورت عملی و کاربردی طراحی شوند و به نیازهای واقعی مادران پاسخ دهند. محتوای این کارگاه‌ها، باید شامل مباحثی مانند شناخت امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، روش‌های انتقال آموزه‌های مهدوی به کودکان، تربیت نیایش‌محور، ایجاد فضاهای معنوی در خانه، و الگو بودن در عمل باشد. همچنین، پیشنهاد می‌شود که این کارگاه‌ها به صورت مداوم و با حضور متخصصان حوزه مهدویت و تربیتی برگزار شوند.

۲. تدوین و انتشار محتوای آموزشی متنوع برای مادران: تهیه و انتشار کتاب‌ها، مقالات، فیلم‌ها و سایر محتوای آموزشی در زمینه مهدویت و تربیت فرزندان مهدوی، می‌تواند به افزایش آگاهی و دانش مادران کمک کند. این محتوا، باید به زبان ساده و قابل فهم باشد و به نیازهای مختلف مادران پاسخ دهد. همچنین، پیشنهاد می‌شود که این محتوا از طریق رسانه‌های مختلف، مانند اینترنت، شبکه‌های اجتماعی و تلویزیون، در دسترس عموم قرار گیرد.

۳. ایجاد شبکه‌های حمایتی برای مادران: ایجاد شبکه‌های حمایتی برای مادران، می‌تواند به آن‌ها در مسیر تربیت فرزندان مهدوی کمک کند. این شبکه‌ها، می‌توانند شامل گروه‌های خودیاری، مشاوره‌های تربیتی و برنامه‌های تفریحی و فرهنگی باشند. همچنین، پیشنهاد می‌شود

که این شبکه‌ها با مراکز علمی و پژوهشی مرتبط با حوزه مهدویت همکاری کنند تا از آخرین یافته‌های علمی در زمینه تربیت فرزندان مهدوی بهره‌مند شوند.

۴. ترویج فرهنگ مهدوی در مدارس و مراکز آموزشی: گنجاندن مباحث مهدوی در برنامه‌های درسی مدارس و مراکز آموزشی، می‌تواند به آشنایی کودکان و نوجوانان با امام زمان (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف) و آموزه‌های مهدوی کمک کند. این مباحث، باید به صورت جذاب و متناسب با سن و سطح درک کودکان و نوجوانان ارائه شوند. همچنین، پیشنهاد می‌شود که معلمان و مربیان، در زمینه مهدویت آموزش ببینند تا بتوانند به طور موثرتری این آموزه‌ها را به دانش‌آموزان منتقل کنند.

۵. حمایت از پژوهش‌های مرتبط با حوزه مهدویت و تربیت فرزندان مهدوی: اختصاص بودجه و امکانات لازم به پژوهش‌های مرتبط با حوزه مهدویت و تربیت فرزندان مهدوی، می‌تواند به توسعه دانش و ارائه راهکارهای جدید در این زمینه کمک کند. این پژوهش‌ها، باید با همکاری متخصصان حوزه مهدویت، روانشناسی و علوم تربیتی انجام شوند. با اجرای این پیشنهادات، می‌توان گام‌های مؤثری در راستای زمینه‌سازی ظهور حضرت ولی‌عصر (عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف) برداشت و نسلی را تربیت کرد که آماده برای ایفای نقش در تحقق جامعه مهدوی باشد.

منابع

*قرآن کریم، مترجم: آیت الله مکارم شیرازی

۱. ابن منظور، محمد بن مکرم. لسان العرب، ج ۹، بیروت: دار صادر، ۱۹۸۴م.
۲. ابن منظور، محمد بن مکرم. لسان العرب. تحقیق علی شیرازی، ج ۱۱، دار إحياء التراث العربی، ۱۴۰۸ق.
۳. ابن مکرم، أحمد. مقایس اللغة، ج ۴، لبنان: دار الکتب العلمیة، ۲۰۰۱م.
۴. ابن فارس، احمد، معجم مقایس اللغة، محقق: عبدالسلام محمد هارون، ج ۴، قم: مکتب الاعلام الاسلامی، ۱۴۰۴ ق.
۵. حسینی دشتی، سید مصطفی، معارف و معارف، تهران، مؤسسه فرهنگی آرا، ۱۳۸۵ش.
۶. الخلیل بن أحمد الفراهیدی. العين. تحقیق: لیث بن مظفر الکنانی، ج ۱، بیروت: دار الکتب العلمیة، ۱۹۹۸م.
۷. زبیدی، محمد، تاج العروس من جواهر القاموس، قم: دار الهجرة، بی تا.
۸. فیض کاشانی، محمد محسن، تفسیر الصافی، تهران، مکتبه الصدر، ۱۴۱۵ ق
۹. الصدوق، محمد بن علی بن بابویه. کمال الدین و تمام النعمة. تحقیق: ، ج ۱، قم: مرکز الدراسات التخصصیة فی الإمام المهدی، ۲۰۰۵م.
۱۰. الطوسی، محمد بن الحسن. الغیبة. تحقیق: ج ۱، قم: مرکز الدراسات التخصصیة فی الإمام المهدی، ۲۰۱۲م.
۱۱. نوری، حسین محمد تقی، مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، قم، مؤسسه آل البيت، ۱۴۰۸ق.
۱۲. سایت *khamenei.ir*.